

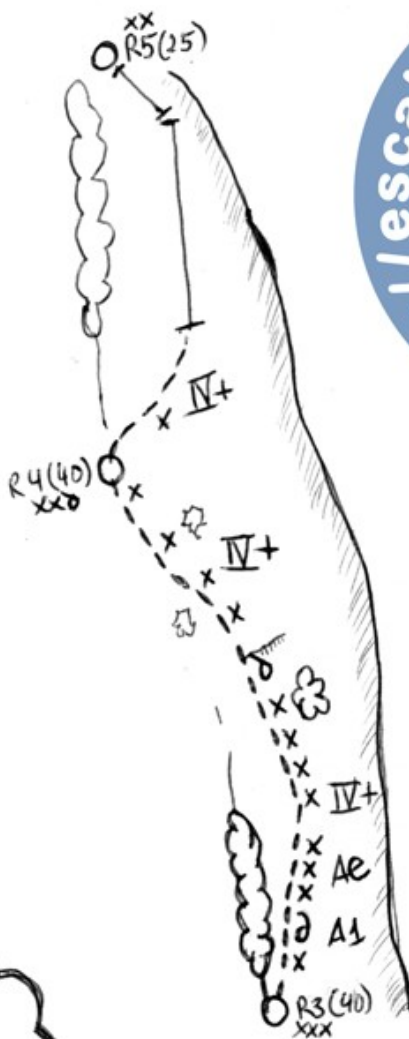
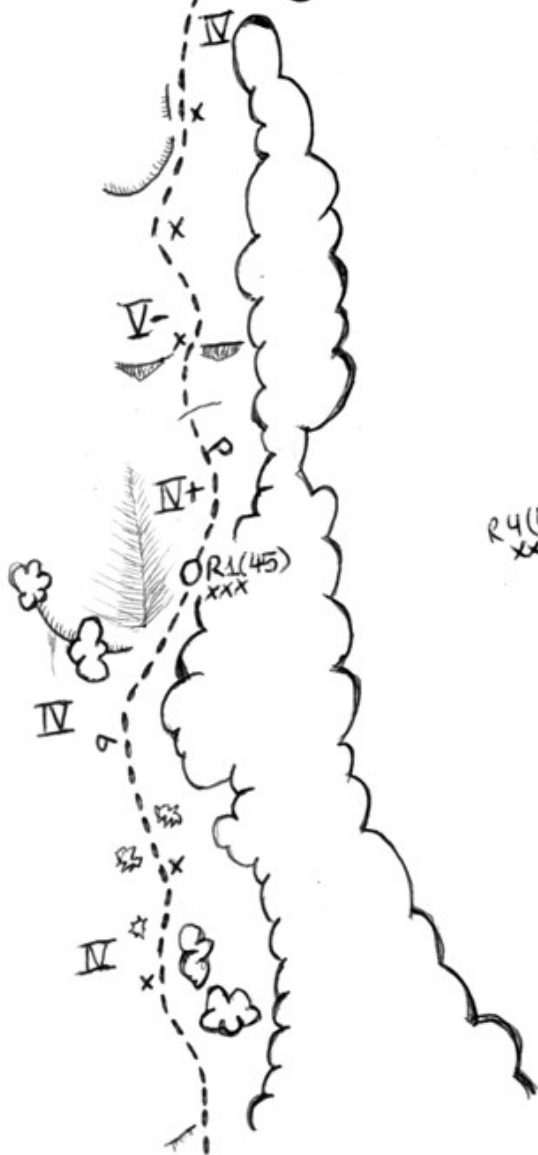
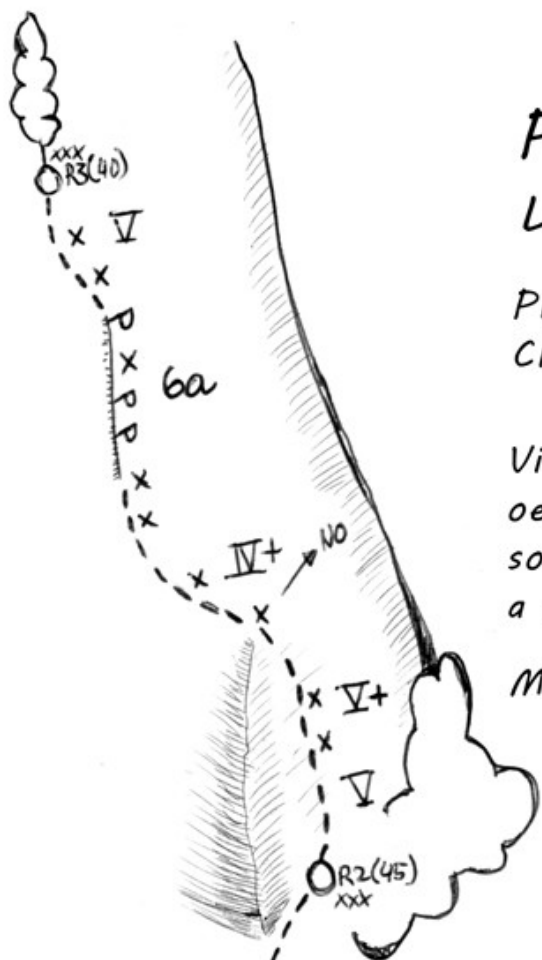
PARET NORD D'ECOS

LOLA VAQUÉ (MD-) 195m

Primera ascensió l'any 2000 per Jaume Clotet "Paca".

Via que guanya l'esperó que domina la banda oest de la paret. Escalada bàsicament en lliure sobre roca força discreta. Una cadena ens ajuda a sortir de la paret. La més fàcil d'Ecós.

Material: 15 cintes exprés, un ganxo i un estrep.



Potser la Paret Nord d'Ecos és una de les raconades menys transitades del Massís. La llarga aproximació i el caire de la majoria les vies fan que romangui fora els circuits de moda.

Una bona oportunitat per conèixer la Paret i la raconada és la via *Lola Vaqué*, ruta que passa per ser la més senzilla de la zona. Totalment equipada amb espits i claus, hi predomina l'escalada lliure de dificultat moderada esdevenint una ruta força ràpida. Si la volem repetir només haurem de menester un bon grapat de cintes, un estrep, un ganxo de punta i acceptar el joc que ens proposa la roca discreta predominant durant tot el recorregut.

- Via: Lola Vaqué
- Zona: Montserrat – Ecos
- Dificultat: 6a/A1 (MD-)
- Dificultat obligada: V/A1
- Llargària: 195 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà/baix
- Equipament: Completament equipada amb espits i claus
- Material: 15 cintes exprés, un ganxo i un estrep
- Orientació: Nord-est
- Valoració: ***

Aproximació:

Estacionem al Miracle i prenem unes escales de ciment que surten de la mateixa carretera. Prenem el corriol que marxa cap a l'est fins que enllacem amb el GR. Continuem pel GR cap a l'oest fins una cruïlla on surt un corriol que puja cap a la canal del Miracle (marques blaves). Remuntem la canal i poc abans d'arribar al capdamunt prenem un camí que marxa cap a l'est. El seguim fins situar-nos a peu de via.

[Aproximació amb Google-Maps](#)

La via:

El primer i segon llarg són de característiques similars, dificultat molt moderada, roca trencadissa i assegurances distants, fet que ens farà escalar atens. El tercer és el llarg estrella, ataca una bonica placa de bona roca i cantell generós, un cop guanyada marxem a l'esquerra fins enfilem una fissura bonica d'escalar que ens porta directes a la tercera reunió. El quart llarg comença amb un curt tram d'artificial on haurem de fer un pas de ganxo. De seguida continuem en lliure fàcil sobre roca de nou trencada; la quarta reunió queda a l'esquerra. Al darrer llarg anem a buscar una cadena que ens treu de la paret.

Descens:

Des del final de la via descendim per una llengua rocallosa fins trobar una fita. Prenem un corriol

poc fressat direcció est que en una estona ens deixa al vessant nord-est de la Miranda de la Roca dels Aurons. A partir d'aquest punt trobarem marques blaves que ens duran de cap al coll del Miracle.

El que més m'ha agradat:

- Tercer llarg bonic, amb la millor roca de la via i sensació d'escalar.
- Lloc apartat i tranquil.

El que no m'ha agradat tant:

- Roca bastant trencada, sobretot al darrer llarg.